

[Ole Henriksen]

skulle anvendes ulovlige metoder for at komme i besiddelse af dokumentet.

På det efterfølgende spørgsmål, om han anså sig for ført bag lyset af FETs daværende chef, oberst Fournais, svarede Kjeld Olesen bekræftende, idet obersten ikke havde meddelt ham noget om de metoder, der måtte tages i anvendelse for at komme i besiddelse af det pågældende brev. I henhold til Kjeld Olesen var hans accept givet under forkerte forudsætninger.

Besvarelse (16/6 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det stillede spørgsmål kan besvares med et nej.

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det imidlertid, at spørgeren tager sit udgangspunkt i et TV-interview med trafikminister Kjeld Olesen om tillægsberetningen fra kommissionsdomstolen af 13. juli 1977 vedrørende Forsvarets Efterretningstjeneste.

Jeg kan derfor henvise til, at det fremgår af tillægsberetningen side 13, at »det nu fremkomne giver ikke kommissionsdomstolen grundlag for at ændre den i beretning af 1. december 1977 side 64 nederst anførte konklusion, hvorefter der efter omstændighederne ikke findes anledning til at fremkomme med kritik vedrørende FEs forsøg på at fremskaffe den pågældende rapport.«

I beretningen af 1. december 1977 står der side 64 nederst: »De fremkomne oplysninger i sagen giver ikke grundlag for at fastslå, om man eventuelt ville have søgt at opnå kendskab til rapporten ved en kritisabel – eventuelt ulovlig – fremgangsmåde. Kommissionsdomstolen finder derfor ikke anledning til at fremkomme med kritik vedrørende dette forhold.«

Til *udenrigsministeren (8/6 78)* af:

Ib Christensen (DR):

»Kan ministeren bekræfte, at Davignonaf-talen om mindstepriser på stål vil forøge betalingsbalanceunderskuddet med omkring 1 mia kr.?«

(Spm. nr. 838).

Begrundelse.

Ifølge dagbladet Børsen (5. juni 1978) er priserne på jern og stål siden Davignonaf-ta-

752 Ft

lens ikrafttræden 1. januar 1978 steget med 20–30 pct.

Da Danmarks import af jern og stål i 1977 androg 4,4 mia kr., betyder prisforhøjelserne en forøget udgift for Danmark til import af jern og stål på et sted mellem 871 og 1.300 mill. kr. i år.

Besvarelse (22/6 78):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Det er ikke muligt at foretage en sikker beregning af virkningen på den danske betalingsbalance af den stabilisering af stålmarkedet, som er en følge af EF-Kommissionens politik på dette område. Dette ville kræve, at man med sikkerhed kendte de priser, til hvilke Danmark alternativt havde kunnet importere og eksportere stål i den berørte periode.

Det i spørgsmålet anførte skøn er imidlertid ikke realistisk. Stålspriserne var i tiden før årsskiftet faldet til et unormalt lavt niveau, som ikke er realistisk på lidt længere sigt, da priserne på en række områder ikke dækkede stålværkernes produktionsomkostninger. Stigningen i stålpriserne har ikke kun kunnet konstateres i EF, men også på verdensmarkedet.

En sammenligning af den danske udenrigshandelsstatistik for stål i 1. kvartal 1978 og 1. kvartal 1977 viser, at den gennemsnitlige værdi af importen for en række varegrupper vedkommende kun har undergået ubetydelige ændringer, i nogle tilfælde i nedadgående retning. Dette gælder også de varegrupper, som omfatter armeringsstål, pladeemner, stænger og profiler, for hvilke Kommissionen har indført mindstepriser. For enkelte varegrupper kan der konstateres stigninger i de gennemsnitlige importværdier på 5–10 pct.

For en af disse grupper vedkommende er Danmark betydelig nettoeksportør og drager derved fordel af prisstigningen. Heller ikke dette skøn kan give noget sikkert udsagn, idet importmængdens sammensætning, kvaliteter m. v. under de enkelte varegrupper kan variere.

Til *udenrigsministeren (8/6 78)* af:

Ib Christensen (DR):